

Sacrebleu Productions, Take Five, Ciel de Paris
presenten

FILM INAUGURAL
ANNÉCY
2023
PREMI DEL PÚBLIC

ESTRENA 31 de MAIG de 2024

Un triomf de
la imaginació
—Deadline

SIROCCO

i el Regne dels Vents

Una pel·lícula de Benoît Chieux

PRODUCCIÓ DE RON DYENS COPRODUCCIÓ DE CIELY AUPIN, GREGORY ZALCMAN GUIÓ ORIGINAL ALAIN GAGNOL, BENOÎT CHIEUX CREACIÓ GRÀFICA BENOÎT CHIEUX MÚSICA ORIGINAL PABLO PICO
UNA COPRODUCCIÓ D'A SACREBLEU PRODUCTIONS, CIEL DE PARIS, TAKE FIVE, KINOLOGY, AUVERGNE-RHÔNE-ALPES CINÉMA PARANGON, LE STUDIO ANIMATION AMB EL SUPORT DE RÉGION AUVERGNE-RHÔNE-ALPES GRAND EST,
REUNION, PROVENCE-ALPES-CÔTE D'AZUR, CICLIC-REGION CENTRE-VAL DE LOIRE I EN ASSOCIACIÓ AMB CNC
AMB EL SUPORT DE CENTRE DU CINÉMA ET DE L'AUDIOVISUEL DE LA FÉDÉRATION WALLONIE-BRUXELLES EN COPRODUCCIÓ AMB LA RTBF (TÉLÉVISION BELGE) AMB LA PARTICIPACIÓ DE LA RÉGION DE BRUXELLES-CAPITALE
AMB EL SUPORT DE TAX SHELTER DU GOUVERNEMENT FÉDÉRAL DE BELGIQUE AMB LA PARTICIPACIÓ DE CENTRE NATIONAL DU CINÉMA ET DE L'IMAGE, LA PROCIPEP, L'ANGOA
EN ASSOCIACIÓ AMB CINECAP 6, CINEVENTURE 7, CINEVENTURE 8, INDEFILMS 11, LA BANQUE POSTALE IMAGE 16, CINEAXE 4, CINEMAGE 17 DISTRIBUCIÓ FRANCESA HAUT ET COURT DISTRIBUTION VENDES INTERNACIONALS KINOLOGY

Distribuidora de cinema
infantil, tranquil i en català
www.packmagic.cat

ESTRENA 31 DE MAIG DE 2024
RECOMANADA A PARTIR DE 6 ANYS

SIROCCO

i el Regne dels Vents

Una pel·lícula de **Benoît Chieux**
França i Bèlgica, 2023, 80 min.

SINOPSI

Juliette i Carme, de 4 i 8 anys, són dues intrèpides germanes que, durant un moment d'avorriment, descobreixen un passatge secret que les condueix al món extraordinari sortit del seu llibre preferit: el Regne dels Vents. Transformades en gates, les nenes són empresonades i separades l'una de l'altra.

Les nostres heroïnes hauran de fer gala de coratge i audàcia per retrobar-se i tornar al món real. Amb l'ajuda de la cantant Selma, s'enfrontaran amb Sirocco, el terrible mag, mestre dels vents i les tempestes.... Serà tan aterridor com suggereixen els llibres?

“**Un triomf de la imaginació.**

Deadline

Pack Màgic us convida a tancar els ulls i imaginar-vos que empreneu el viatge més meravellós de l'any a través d'un món extraordinari, el món de Sirocco, gràcies a l'última creació del productor de [*Les vides de Marona*](#) i [*Al sostre del món*](#), Benoît Chieux, i d'un guionista amb una llarga trajectòria, Alain Gagnol, autor de films com [*Un gat a París*](#), [*Phantom Boy*](#) i [*Nina i el secret de l'erigó*](#). Tots cinc títols formen part del catàleg de pel·lícules de Pack Màgic.

Amb l'ànima i l'essència poètica de les fantàstiques creacions de l'Studio Ghibli i amb uns efectes visuals psicodèlics i fascinants com els del film *Yellow submarine*, dels Beatles, aquesta aventura èpica i onírica convida a tota la família a viure un viatge inoblidable.

“Laberints misteriosos d'una intel·ligència exquisida.
L'Obs

“D'aquest viatge, tornem admirant la delicadesa amb què transporta les ànimes, en l'evocació sensible de la mort i la pèrdua.
Le Dauphiné Libéré

ELS PERSONATGES

Els personatges de la pel·lícula es divideixen entre aquells que formen part del món real i aquells que habiten el món imaginari del Regne dels Vents.

PERSONATGES DEL MÓN REAL

CARME

Té vuit anys i, encara que és la germana gran, apareix com la més reservada de les dues. És més tímida i racional que la seva germana petita. Intenta frenar la impulsivitat de Juliette, qui té tendència a prendre decisions precipitades.

Malgrat ser més reflexiva, davant de les injustícies és capaç de mostrar el seu caràcter i oposar-se a allò que li sembla il·lícit.

JULIETTE

És la viva imatge de la seva mare tal i com la descobrim en la primera seqüència: esportiva, voluntariosa, marxant a entrenar un partit de futbol.

Curiosa i temerària. Provoca alguns embolics sense mala intenció.

Totes dues germanes queden transformades en gates en el moment que accedeixen al Regne dels Vents a través del llibre escrit per l'Agnès. En aquest moment, s'embarquen en una aventura en què hauran de conèixer Sirocco, el poderós mag que atemoreix la població del Regne provocant terribles tempestes.

AGNÈS

És escriptora i autora del llibre *Sirocco i el Regne dels Vents*.

L'Agnès és germana de Selma i amiga de la mare de Juliette i Carme, que li demana que se'n cuidi durant un cap de setmana.

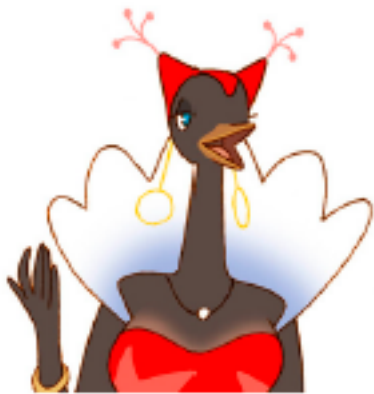
PERSONATGES DEL MÓN IMAGINARI

SIROCCO

És el temible mag, mestre dels vents i les tempestes a qui li costa controlar les emocions intenses. Quan té una emoció massa forta, se li accelera el cor i la tempesta es desferma. Els seus poders surten del seu cor, que batega molt fort.

Els habitants del Regne dels Vents tenen por d'aquest misteriós personatge capaç de domesticar els vents. La gent diu que provoca tempestes però, en realitat, el que fa és empresonar-les al seu palau per protegir el Regne. Es tracta d'un personatge injustament odiat.

Sirocco també és el nom del vent violent, que crearà algunes de les tensions dramàtiques de la pel·lícula. Sirocco també ens empeny a domesticar la natura i a apreciar els seus elements, reconèixer el seu poder i impredictibilitat i sobretot cuidar-los.

SELMA

Era científica en el món real i viatjava per tot el món buscant tempestes per estudiar-les. La seva feina va inspirar la seva germana Agnès per crear el Regne dels Vents, un univers que inventa per trobar consol per la seva tristesa i mantenir viva la memòria de la seva germana. Quan escriu sobre ella, d'alguna manera, la fa present.

En el Regne dels Vents Selma és cantant i viu en una òpera voladora. Quan va conèixer Sirocco, aquest li va regalar un penjoll perquè, en el moment de cantar, no li faltés mai l'alè. La seva veu travessa la frontera dels dos mons. El collaret té el poder de fer arribar la seva veu fins a Sirocco.

Selma ajudarà les germanes Juliette i Carme en la seva aventura de tornar a casa.

PERSONATGES SECUNDARIS

JOGUINA

És una joguina màgica que té el poder i la capacitat de passar d'un món a un altre: del real a l'imaginari.

ALCALDE DEL POBLE

Personatge antipàtic, prova de forma desesperada de seduir Selma i desitja casar a la força Carme amb el seu fill, quan és capturada.

ENTREVISTA AMB EL DIRECTOR

D'on va sortir la idea de la pel·lícula?

Després de codirigir *Tante Hilda!* amb Jacques-Rémy Giererd, **tenia la necessitat de treballar en un univers personal.** El punt de partida de *Sirocco i el Regne dels Vents* van ser una sèrie d'illustracions que jo havia fet en aquella època. A un dels dibuixos hi havia dos infants agafant-se a un molí en marxa que girava amb molta força i que estava empès per un vent molt violent que bufava des de terra. L'estil d'aquests dibuixos ja s'assemblava al del film. Em semblava interessant la idea de crear uns escenaris de fons dissenyats de la mateixa manera que els personatges i, així, també els podria animar. Llavors vaig fer diverses il·lustracions de forma intuïtiva que, a primera vista, no tenien cap element en comú, només el vent, i el tema del film va acabar sent aquesta idea. **Representar allò que no existeix és una de les meves dèries** com a director i fer que el vent sigui visible en un film d'animació és un repte enorme. Per superar aquest doble repte creatiu, vaig fer una trentena d'il·lustracions que ja tenien dos infants com a protagonistes, un nen i una nena, i éssers fantàstics com el cocodril volador que surt al film. Aquest univers li va agradar molt al productor del film, Ron Dyens, que de seguida es va embarcar en aquesta aventura. A continuació, s'havia d'escriure el guió del film i, tot i que Alain Gagnol va trigar una mica més a unir-se al projecte, ell és qui va escriure la història, que va construir amb les imatges com si fossin peces d'un puzzle.

El vent és molt més que un tema del film. Tot comença quan una ràfega de vent que entra per la finestra passa les pàgines d'un llibre. El personatge de la figureta de joguina, que és la connexió entre el món real i l'imaginari, pren vida fotograma a fotograma. En aquesta escena, el film recrea subtilment la invenció dels dibuixos animats.

El vent surt representat al film de formes diferents, amb la presència visual dels núvols, amb la personificació de la tempesta, amb el so i la música, etc. Jo sabia que Pablo Pico, el compositor de la banda sonora, aconseguiria **evocar el vent més enllà de l'aspecte visual.** La manera com va aconseguir el cant de la Selma té un gran significat. La cançó és com una respiració, en dos temps, la inhalació i l'exhalació. Aconseguir tenir una gran força emocional gràcies a les fluctuacions de la respiració. A més, també és important el paper de la cantant Celia Kameni, que va improvisar durant l'enregistrament de la cançó. Va aconseguir un resultat molt innovador, creatiu i totalment inesperat i expressa el mateix que jo volia expressar durant la creació del film. Aporta frescor, imaginació i brillantor al llarg de tota la història.

De fet, qui veu el film, té la sensació que la història no es pot encasellar en cap gènere en concret perquè no s'ajusta a les convencions d'un relat iniciàtic. L'aventura imaginària de la Carme i de la Juliette les porta fins a Sirocco i les ajuda a entendre el misteri de la desaparició de la Selma. Tot i això, aquest misteri no s'acaba de revelar i

es convida a fer-ne una interpretació lliure.

Això és ben cert. A mi **no m'interessa la història iniciàtica típica** en què l'heroi es descobreix a si mateix amb les seves ventures i desventures. Tinc la sensació que els guions d'aquest tipus d'històries estan massa elaborats, són massa previsibles i gens sorprenents. A més, a la conclusió final li falta veritat. *Sirocco i el Regne dels Vents* és un viatge, amb tot el que això implica, amb els seus imprevistos i les seves oportunitats, com és el cas d'alguns éssers màgics que apareixen al film però que no hi tenen cap paper en particular. Tot i això, la complicitat de la Juliette amb tots aquests éssers deixa un record inoblidable. Els espectadors i les espectadores poden interpretar aquesta complicitat com vulguin. Per mi, la vida consisteix en això. Cada dia tenim trobades que semblen intranscendents i hem de superar moments que ens fan créixer o que ens destrueixen sense que ens n'adonem quan ens passen. El que crida més l'atenció no sempre és el més important.

Això queda palès en els personatges de la Juliette i de la Carme, que no són heroïnes, sinó que són dues nenes amb personalitats molt diferents.

Exacte, per mi era molt important que els dos personatges, encara que entressin en aquest univers tan espectacular, seguissin sent **dues nenes que es comporten com a tal i que no tenen cap superpoder**. De fet, tal com està escrit el guió, sense l'ajuda de la Selma, no se n'haurien sortit. No decideixen en cap moment el seu destí i sempre depenen d'altres o de qui es van trobant. Vaig prendre com a referència altres films que considero que representen d'una manera molt precisa aquest retrat de la infantesa, com és el cas de *Kelid*, d'Ebrahim Fourouzes; Chakmeh, de Mohammad-Ali Talebi; *El pequeño fugitivo*, de Ruth Orkin, Engel Morris i Ray Ashley i *Kata a krokodyl* de Vera Pilvova-Simkova. Saben posar-se al nivell de les criatures i veuen els seus problemes i les seves preocupacions.

Tot i que s'ha de reconèixer de qui és el mèrit en aquest cas. En realitat, Alain Gagnol és qui va donar forma a les personalitats de la Juliette i de la Carme i qui va fer que actuessin com nenes de la seva edat. El seu comportament ve determinat pel seu caràcter. Tot i que la Carme

és la germana gran, és més reservada i no tan valenta com la Juliette. A més, gairebé no gosa seguir la seva germana, que és com la vida mateixa, incontrolable. La Juliette és com la seva mare, tal com es veu al principi del film, que és atlètica, obstinada i entrena un equip de futbol. He de dir que jo també tinc dues filles. Una és més alta que l'altra i he tingut l'oportunitat d'observar-les en el seu dia a dia, veure com comparteixen la vida i també van ser una gran font d'inspiració.

Al film hi ha una separació molt marcada entre els personatges femenins, que són les protagonistes, i els masculins, que gairebé són caricatures.

La diferència en la manera com apareixen representats és notable i he de dir que fins i tot em va sorprendre a mi mateix. **La psicologia dels personatges femenins està molt ben desenvolupada**, mentre que la dels personatges masculins és força incompleta. Però no va ser premeditat. Ens va sortir així de forma natural. És la màgia del cinema, que fins i tot et sorprengui una història que has creat tu mateix.

***Sirocco i el Regne dels Vents* va dirigit a un públic infantil.**

Com tots els meus films. Potser perquè vaig tenir una infància molt feliç, he seguit molt en contacte amb aquella època. Però també m'agrada **el públic infantil** perquè **no té idees preconcebudes**. Els pots oferir el que sigui i anar tan lluny com vulguis –que és el més interessant a l'hora de dibuixar– i pots obrir totes les portes possibles. Els infants són molt més receptius que les persones adultes a l'hora de veure dibuixos. No donen tanta importància a la idea de realisme, sinó que **valoren més l'autenticitat dels sentiments**. A mi també m'interessa aquest aspecte, sobretot perquè està estretament lligat al fet de dibuixar.

És una mica paradoxal parlar de realisme i de dibuixos animats perquè, per natura, són un artifici.

Monet deia que no estava interessat en el subjecte com a tal, sinó en allò que passava entre l'objecte i ell. Jo penso el mateix. **El repte de l'animació és aconseguir una sensació de realitat** i que qui vegi el film cregui que el que hi

surt és real. Hi ha diverses maneres de resoldre aquest problema fonamental del cinema. A través de la història que s'explica, dels sentiments dels personatges, de la interpretació de les seves veus, etc. Però, per mi, la posada en escena és clau. En aquest film **he experimentat amb la posada en escena espacial**, que es tracta de moure la càmera amb moviments força lliures, canviant els angles de visió o els tipus de pla. Així, els espectadors i les espectadores tenen una sensació immersiva de 360 graus i poden arribar a imaginar-se què passa al seu darrere. Un dels reptes més grans del cinema és tot el que no apareix a la pantalla, la idea de donar vida a tot allò que no veiem, que està fora de camp. És relativament fàcil aconseguir-ho en un món que es consideri real, com la casa de la germana de la Selma, perquè hi ha els mateixos codis que comparteixen els espectadors i les espectadores. Però és força més complicat en un món de fantasia com, per exemple, la sala de concerts de la Selma. Aquí és quan entren en joc tots els recursos de l'art de dibuixar.

A *Sirocco i el Regne dels Vents*, l'estil del dibuix és net i planer, amb una línia clara i amb blocs de color que construeixen l'espai.

Va ser el resultat d'una decisió gràfica radical per la idea que vaig tenir d'animar els escenaris de fons. La meua intenció era eliminar les ombres, tant les clares com les fosques, per poder jugar amb les zones de colors plans. El resultat d'aquesta decisió va ser omplir de color tot l'espai disponible de la pantalla. Malgrat això, per mantenir la sensació de profunditat, vam haver de jugar amb degradats subtils i amb la intensitat de les línies de contorn. Com

més a prop es veuen els personatges, més fosques són aquestes línies de contorn i, com més lluny, més clares. Són línies però amb un gir estilístic.

Així doncs, l'animació japonesa ha estat una font d'inspiració en més d'un aspecte. Hi ha altres referents importants que l'hagin acompanyat en la creació de *Sirocco i el Regne dels Vents*?

I tant. Crec que és molt evident la influència de directors com Takahata i Miyazaki en la meua manera d'enfocar l'animació. Un altre referent important per mi, tant en el cas de *Sirocco i el Regne dels Vents* com en la meua obra en general, són les creacions de Paul Driessen, que és un gran director i un gran artista gràfic que sovint representa l'invisible. Un altre referent és, òbviament, Paul Grimatu, que la seva verticalitat tan accentuada em va inspirar a l'hora de fer la primera escena del poble. Vaig veure *El rei i l'ocell* amb la meua família quan tenia onze o dotze anys. Recordo molt intensament el moment en què vam sortir del cinema i de sobte vaig sentir la malenconia inherent del film aconseguida, sobretot, amb la música. Des de llavors mai he pogut escoltar aquesta banda sonora sense plorar. Això va ser un dels punts que vam comentar amb Pablo Pico quan vam començar a treballar junts. I, des que vaig començar a fer *Sirocco i el Regne dels Vents*, **el meu desig sempre va ser tendir cap a la malenconia**. Penso que és molt interessant jugar amb aquesta malenconia, sobretot, enmig d'una escena d'acció o d'una escena alegre. Vaig voler introduir en el film aquest element que gairebé ja no es fa en el món del cinema avui dia.

Entrevista feta per Xavier Kawa-Topor l'1 de juny de 2023.

BIOGRAFIES

Benoît Chieux, director

És el responsable de la creació gràfica i les il·lustracions de *Ma petite planète chérie* (Premi UNICEF, 1995, Prix fondation, França); ha escrit el guió i ha il·lustrat *La Navidad de Charlie* (Premi del Jurat a Stuttgart, 1997, i Cartoon d'Or, 1998); ha codirigit, amb Damien Louche-Pélissier, *Pata-te et le jardin potager* (Pulcinella d'Or, 2001) i, durant un gran nombre d'anys, Benoît Chieux també va contribuir a l'èxit de Folimage Studio. També és l'autor de *Mica*, de Ricochets Productions, i l'any 2004 va treballar amb Jacques-Rémy Girerd en el llargmetratge *Mia et le Migou* com a creador gràfic i director d'art. Aquest film es va estrenar a finals de 2008. El 2013 va codigir el llargmetratge *Tante Hilda!* amb Jacques-Rémy Girerd. El 2014 va dirigir el seu primer curtmetratge, *Tigres enfilats*, produït per Les Films de l'Arlequin (Premi del Jurat i Premi del Públic, SICAF, 2015). El 2016 va dirigir *Le jardin de minuit*, la seva primera col·laboració amb Sacrebleu Productions, per la qual ha estat nominat als Premis César d'aquell any a la categoria de millor curtmetratge d'animació.

Pablo Pico, compositor de la banda sonora original

Pablo Pico és un compositor i un multiinstrumentalista (fa percussió i toca el clarinet, el saxòfon i el piano) molt conegut en el món del cinema d'animació. Ha rebut nombrosos premis per les seves obres inspiradores i carregades d'emoció. El seu estil a l'hora de compondre és molt híbrid i crea peces orquestrals i música pop. Posa especial atenció a l'estructura rítmica i pren tots els elements que necessita del món de la música.

Ha compost la música de films com *La mama és pura pluja*, d'Hugo de Faucompret, amb el qual va guanyar el Premi a la millor banda sonora del Festival Internacional Holidays 365; *Adama* (2015), de Simon Rouby, a més de ser nominat a un César i guanyar un premi al Festival de Cinema d'Animació d'Annecy; *Saving Sally*, d'Avid Liongoren, (Millor Banda Sonora Original, The Metro Manila Film Festival, 2016, Filipines); *Un homme est mort*, d'Olivier Cossu, (Millor Banda Sonora Original, European Animation Award, 2018); el drama *Jeunesse sauvage*, de Frédéric Carpentier, i més recentment ha compost la música de [Les vides de Marona](#), d'Anca Damian, film estrenat i premiat a Annecy, el qual forma part del catàleg de Pack Màgic.

FITXA TÈCNICA

Direcció	Benoît Chieux
Guió	Alain Gagnol, Benoît Chieux
Creació gràfica	Benoît Chieux
Banda sonora original	Pablo Pico
Producció	Sacrebleu Productions (Ron Dyens)
Coproducció	Take Five (Gregory Zalcman), Ciel de Paris (Cilvy Aupin)
País	França i Bèlgica
Any	2023
Premis i festivals	*Pel·lícula inaugural al Festival d'Annecy 2023. Premi del Públic *SEMINCI 2023 (Valladolid) *El Meu Primer Festival (Barcelona/Madrid)

Pack Màgic és una distribuïdora de **cinema infantil** enfocada en la difusió de pel·lícules i altres recursos audiovisuals que estimulen la sensibilitat estètica, l'educació emocional i la transmissió de valors socials i culturals.

Les pel·lícules que formen part del catàleg de Pack Màgic estan adreçades a **nens i nenes d'entre 2 i 12 anys** i es distribueixen en **versió doblada en català i amb subtítols** per tal de fomentar la lectura entre els espectadors i espectadores més petits, així com per a fer-les accessibles a infants amb dificultats auditives.

A la llista de títols hi trobareu tant pel·lícules recents, provinents de cinematografies especialitzades en cinema infantil i d'animació, com títols clàssics que van ser populars entre altres generacions.

Pack Màgic posa cura i rigor en la selecció de pel·lícules adients a les característiques, capacitats i sensibilitats dels nens i nenes d'aquestes edats i elabora materials de promoció concebuts per incentivar la curiositat sobre cada títol i fomentar el gust per les pel·lícules i per anar al cinema des de la infància.

Distribuïdora de cinema
infantil, tranquil i en català
www.packmagic.cat

DISTRIBUCIÓ

Pack Màgic
93 216 00 04
www.packmagic.cat

PREMSA

Good Movies Comunicació
Teresa Pascual
Anne Pasek
info@goodmovies.cat
636 539 258